

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoPr/5/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115224473
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115224473.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, právne zastúpeného JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: EURO-BAU s.r.o., Brezovica, so sídlom Brezovica 421, IČO: 46738479, právne zastúpeného JUDr. Jánom Garajom, advokátom, so sídlom Prešov, Hlavná 137, v konaní o určenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú pracovným úrazom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Cpr/5/2015-93 zo dňa 31.05.2017, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov nepriznal.
2. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 a § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. mal žalovaný rozhodujúci úspech v spore a ako úspešná strana by mal mať nárok na plnú náhradu trov konania, avšak súd prvej inštancie vzhľadom na žalobcu dôvody osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie zohľadnil pomery strán, keď prihliadol na skutočnosť, že žalobca je invalidný dôchodca s veľmi nízkym príjmom. Zároveň vychádzal aj z okolností prípadu, keď u žalobcu došlo nepochybne k pracovnému úrazu s vážnym zdravotným postihnutím a navyše Sociálna poisťovňa konanie o úrazových dávkach prerušila. Z uvedených dôvodov považoval súd prvej inštancie za amorálne za týchto okolností zaviazat' žalobcu k náhrade trov konania.

Obsah odvolania

3. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že dôvody hodne osobitného zreteľa by obstali len v tom prípade, ak by po poučení súdu o predbežnom právnom, ako aj skutkovom posúdení prípadu na pojednávaní dňa 13.01.2017 žalobca dispozitívnym úkonom vykonal späťvzatie žaloby. Keďže žalobca zastúpený advokátom a napriek poučeniu súdu zotrval na svojej žalobe, je povinný znášať následky svojho konania. Vzhľadom na uvedené procesné správanie žalobcu neboli dané dôvody hodne osobitného zreteľa. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Hodnotenie odvolacieho súdu

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 C.s.p. a nasl., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie v jeho napadnutej časti je vecne správne.

5. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Ustanovenie § 257 C.s.p. preberá doterajšiu úpravu v ustanovení § 150 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p., preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie § 257 C.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania. Použitie tohto ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

8. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 1954 vo veci Beer proti Rakúsku, resp. v rozhodnutí zo dňa 07. 10. 2004 vo veci Baumann proti Rakúsku (č. 30428/96, resp. 7689/01).

9. Rozhodujúcim pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania bolo zistenie, či možno od žalovaného, ktorý má nárok na náhradu trov konania podľa § (255 ods. 1 C.s.p.) spravodlivo žiadať, aby si náklady vzniknuté v súvislosti s predmetným konaním hradil sám.

10. Odvolací súd preskúmal opätovne a zväžil okolností prejednávanej veci a dospel k záveru o možnosti aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednanom prípade. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že dôvodom hodným osobitného zreteľa, ktorý nemožno prehliadnuť, je tá skutočnosť, že žalobca je invalidným dôchodcom s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 65 % poberajúci invalidný dôchodok vo výške 157,70 eur (k 1. januáru 2015, pričom k 30. novembru priemerná výška invalidných dôchodkov s poklesom schopnosti do 70 % predstavovala sumu 200,10 eura). Sociálna situácia je výrazne nepriaznivá. Okolnosťou predstavujúcou dôvod hodný osobitného zreteľa je aj to, že žalobca v dôsledku úrazu na pracovisku sa v tejto situácii nepriaznivej ocitol aj v dôsledku pracovného úrazu. Došlo u neho aj k ťažkej ujme na zdraví s nepriaznivými fyzickými a psychickými následkami a invalidite. Tieto okolnosti predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa na ktoré je súd pri rozhodovaní o trovách konania povinný prihliadať. Ani predmetnú vec nemožno vylúčiť z aplikácie vyššie uvedeného zmierňujúceho ustanovenia civilného sporového poriadku.

11. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného týkajúcou sa skutočnosti, že neobstoja dôvody hodné osobitného zreteľa, z dôvodu, že žalobca nechal svoju žalobu späť po upozornení súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 11.01.2017. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 11.01.2017 upozornil žalobcu vzhľadom na jeho momentálnu dôkaznú situáciu vyznievajúcu v jeho neprospech, že ak bude naďalej trvať na žalobe a v konečnom dôsledku dôjde k zamietnutiu žaloby, súd už nebude aplikovať výnimočné ustanovenie o nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane. Odvolací podotýka, že v danom prípade išlo zo strany súdu prvej inštancie o predbežné právne posúdenie veci, ktoré nebolo neskôr pre súd záväzné. Súd je oprávnený uviesť, ako sa mu javí predbežné právne posúdenie veci. O nároku na náhradu trov rozhodol súd prvej inštancie až vo výroku samotného rozsudku, keď vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov nepriznal, a to na základe aplikácie ust. § 257 C.s.p. z vyššie uvedených dôvodov.

12. Na základe uvedeného odvolací súd považuje rozsudok vo výroku o trovách konania za správny, a preto ho postupom podľa ustanovenie § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).